

31993R2847

20.10.1993.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 261/1

**PADOMES REGULA (EEK) Nr. 2847/93
(1993. gada 12. oktobris),**

ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā, ievērojot Padomes 1992. gada 20. decembra Regulas (EEK) Nr. 3760/92, kas izveido Kopienas sistēmu zivsaimniecībai un akvakultūrai ⁽⁴⁾, 12. pantu, Padome ievieš Kopienas kontroles sistēmu;

tā kā kopējas zivsaimniecības politikas panākumi ietver sevī efektīvu kontroles sistēmu, kas aptver visus šīs politikas aspektus;

tā kā šā mērķa sasniegšanai ir jāietver noteikumi par saglabāšanas pārraudzību un resursu pārvaldības pasākumiem, struktūrpasākumiem un tirgus kopējas organizācijas pasākumiem, kā arī konkrēti noteikumi par iztūresanos neveiksmes gadījumā, veicot šos pasākumus, kas piemērojami pilnīgi visai zivsaimniecības nozarei no ražotāja līdz patērētājam;

tā kā šī sistēma vēlamu rezultātu var sasniegt vienīgi tad, ja ražošanas nozare atzīs, ka tā ir pamatota;

tā kā kontrole ir dalībvalstu pirmais un galvenais pienākums; tā kā Komisija arī var censties nodrošināt, lai dalībvalstis taisnīgā ceļā pārrauga un novērš pārkāpumus; tā kā tādēļ Komisija jāapgādā ar finanšu, juridiskiem un tiesiskiem līdzekļiem, lai paveiktu šo uzdevumu cik vien iespējams efektīvi;

tā kā pieredze, kas gūta, piemērojot Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2241/87, kas nosaka konkrētus kontroles pasākumus zvejniecībai ⁽⁵⁾, parādīja, ka ir vajadzība pastiprināt kontroli noteikumu, kas reglamentē zivsaimniecības resursu saglabāšanu, piemērošanai;

tā kā atbilstība zivsaimniecības resursu saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem prasa pieaugošu atbildības izjūtu visiem uzņēmējiem, kas darbojas zvejniecības nozarē;

tā kā zivsaimniecības resursu pārvaldības politika, kas balstās jo īpaši uz kopējo pieļaujamo nozveju (TACs) un kvotām, un tehniskiem pasākumiem, ir jāpapildina ar zvejas intensitātes pārvaldību, kas ietver zvejas darbības un apjomus;

tā kā, lai nodrošinātu, ka visas nozvejas un kuģu pietātnes atrodas uzraudzībā, dalībvalstīm visos jūras ūdeņos jāuzrauga Kopienas kuģu darbības un visas attiecīgās darbības, kas ļauj pārbaudīt noteikumu, kas attiecas uz kopējo zivsaimniecības politiku, īstenošanu;

tā kā ir būtiski, lai dalībvalstis sadarbotos operatīvā līmenī zvejas darbību pārbaudīšanā laikā jūrā, lai veiktu efektīvas un finansiāli pamatotas pārbaudes, daļēji tām darbībām, kas tiek veiktas ārpus dalībvalsts jurisdikcijas vai suverenitātes;

tā kā kopējas zivsaimniecības politikas īstenošana rada nepieciešamību pēc pasākumiem, lai uzraudzītu zvejas kuģus, kas Kopienas ūdeņos peld zem trešās valsts karoga, un jo īpaši sistēmu to pārvietošanās izziņošanai un zivju sugām, kas atrodas uz borta, neierobežojot mierīgas caurbraukšanas tiesības teritoriālajos ūdeņos un navigācijas brīvību 200 jūdžu zvejas zonā;

tā kā eksperimentālu projektu īstenošana, ko dalībvalstis sadarībā ar Komisiju piemēro noteiktām kuģu kategorijām, var dot iespēju Padomei līdz 1996. gada 1. janvārim lemt, vai būtu jāievieš satelītu uzraudzības vai alternatīva sistēma;

tā kā zivsaimniecības vadība, nosakot TAC, prasa sīku informāciju par lomu sastāvu, šāda informācija ir vienlīdz nepieciešama citām procedūrām, ko paredz Regula (EEK) Nr. 3760/92; tā kā tas prasa, lai katrs zvejas kuģa kapteinis vestu kuģa žurnālu;

⁽¹⁾ OV C 280, 29.10.1992., 5. lpp.

⁽²⁾ OV C 21, 25.1.1993., 55. lpp.

⁽³⁾ OV C 108, 19.4.1993., 36. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 389, 31.12.1992., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 207, 29.7.1987., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3483/88 (OV L 306, 11.11.1988., 2. lpp.).

tā kā dalībvalstij, kurā notiek piestāšana krastā, ir jāspēj uzraudzīt kuģu piestātnes savā teritorijā un tādēļ zvejas kuģiem, kas reģistrēti citās dalībvalstīs, būtu jāinformē dalībvalsti, kurā notiek piestāšana krastā, par savu nolūku piestāt krastā tās teritorijā;

tā kā ir būtiski krastā piestāšanās laikā noskaidrot un apstiprināt informāciju, kas ir kuģa žurnālos; tā kā tādēļ ir nepieciešams, lai tie, kas iesaistīti krastā piestāšanas procesā un tirdzniecībā ar lomiem, deklarētu daudzumus, kas ir ievesti piestātnē, pārkrauti, piedāvāti pārdošanai;

tā kā, lai paredzētu atbrīvojumus no pienākuma vest kuģa žurnālu vai izpildīt deklarāciju par izvešanu krastā maziem zvejas kuģiem, kuriem šāds pienākums var radīt neatbilstīgu apgrūtinājumu, salīdzinot ar viņu nozvejas apjomu, katrai dalībvalstij ir jāuzrauga šādu kuģu darbības, īstenojot paraugplānu;

tā kā, lai nodrošinātu Kopienas saglabāšanas un tirdzniecības pasākumu ievērošanu, visiem zivsaimniecības produktiem, kas ievesti vai importēti Kopienā, līdz pirmajai pārdošanai jāpievieno transportēšanas dokuments, kurā uzrādīta to izcelsme;

tā kā nozvejas ierobežojumus var regulēt gan dalībvalsts, gan Kopienas līmenī; tā kā dalībvalstīm jāreģistrē piestāšanas krastā un par to, izmantojot datorizētu translēšanu, jāinformē Komisija; tā kā tādēļ ir jāparedz izņēmumi no šā pienākuma par maziem daudzumiem, kas tiek ievesti, kuru datorizēta translēšana var radīt neatbilstīgu administratīvu un finansiālu apgrūtinājumu dalībvalstu iestādēm;

tā kā, lai nodrošinātu visu izmantoto resursu saglabāšanu un pārvaldību, noteikumus attiecībā uz kuģa žurnālu, krastā izvešanas un pārdošanas deklarācijām un informāciju par pārkraušanu un lomu reģistrāciju var paplašināt līdz krājumiem, uz kuriem neattiecas TAC vai kvota;

tā kā dalībvalstīm jābūt informētām par savu kuģu darbībām ūdeņos, kas atrodas trešo valstu jurisdikcijā vai starptautiskos ūdeņos; tā kā uz šo kuģu kapteiņiem atbilstīgi attiecas pienākums par kuģa žurnālu un izvešanu krastā, un pārkraušanas deklarācijām; tā kā dalībvalstu savāktā informācija jānosūta Komisijai;

tā kā krājumu pārvaldība un datu apstrāde prasa radīt kompjuterizētu datu bāzi, lai dotu iespēju datus savstarpēji salīdzināt; tā kā

tādēļ Komisijai un tās pārstāvjiem jābūt piekļuvei šim datorizētas translācijas datu bāzēm, lai veiktu šo datu pārbaudi;

tā kā atbilstību noteikumiem, kas attiecas uz zvejniecības piederumiem, nevar adekvāti nodrošināt, ja uz borta atrodas tikli ar dažāda izmēra acīm, ja vien uz tiem neattiecas papildu kontroles pasākumi; tā kā īpašai zvejai var būt piemēroti noteikt īpašus noteikumus, kā, piemēram, noteikumu par viena tikla izmantošanu;

tā kā, kad dalībvalsts kvota ir izsmelta vai TAC pats par sevi ir izsmelts, zveja jāaizliedz ar Komisijas lēmumu;

tā kā ir nepieciešams novērst kaitējumu, kas rodas dalībvalstij, kura nav izsmēlusi savu kvotu, savus piešķirumus no krājumu daļas vai krājumu grupas, kad zveja tiek aizliegta sakarā ar TAC izsmelšanu; tā kā tādēļ jāparedz kompensāciju sistēma;

tā kā gadījumos, kad par zvejas kuģiem atbildīgās personas neievēro šo regulu, saglabāšanas nolūkos uz tām jāattiecinā papildu kontroles pasākumi;

tā kā, lai garantētu iedarbīgu pieņemto pasākumu vadību, jāparedz deklarēšanas mehānismi saskaņā ar vadības mērķiem un stratēģijām, kas noteiktas Regulas (EEK) Nr. 3760/92 8. pantā un piemērojamas dalībvalstij, kas ir pārsniegusi savu zvejas kvotu;

tā kā viens no kopējas zivsaimniecības politikas galvenajiem mērķiem ir pielāgot zvejas apjomus pieejamajiem resursiem; tā kā Regulas (EEK) Nr. 3760/92 11. pants paredz, ka tas ir Padomes uzdevums — nospraust mērķus un stratēģijas zvejas intensitātes restrukturēšanai; tā kā ir arī jānodrošina saskaņa ar tirgus kopējās organizācijas pasākumiem, jo īpaši personām, attiecībā uz kurām šos pasākumus piemēro; tā kā tādēļ ir būtiski, lai katra dalībvalsts, papildus finanšu pārbaudēm, kas jau paredzētas Kopienas noteikumos, veiktu tehniskas pārbaudes, lai nodrošinātu Padomes izstrādāto noteikumu ievērošanu;

tā kā jānosaka vispārēji noteikumi, lai atļautu Komisijas ieceltiem Kopienas inspektoriem nodrošināt vienveidīgu Kopienas noteikumu piemērošanu un pārbaudītu kontroli, ko veic dalībvalstu kompetentās iestādes;

tā kā, lai garantētu pārbaudītu objektivitāti, ir svarīgi, lai Kopienas inspektori varētu, pastāvot noteiktiem apstākļiem, veikt uzdevumu bez iepriekšēja paziņojuma un neatkarīgi tā, lai pārbaudītu kontroles darbības, ko veic dalībvalstu kompetentās iestādes; tā kā šādi uzdevumi nekādos apstākļos nenozīmē privātpersonu kontroli;

tā kā rīcība pēc pārkāpuma dalībvalstīs var būt atšķirīga, radot zvejniekos netaisnas attieksmes izjūtu; tā kā preventīvu sankciju trūkums noteiktās dalībvalstīs samazina pārbaudītu objektivitāti un tā kā saskaņā ar šiem vērojumiem dalībvalstīm būtu jāveic visi vajadzīgie, nediskriminējošie pasākumi, lai nodrošinātos pret pārkāpumiem un tos izmeklētu, īpaši, izveidojot sarakstu ar sankcijām, kas efektīvi atņemtu sakarā ar pārkāpumiem radušos komerciālo ieguvumu tiem, kas rīkojas nepareizi;

tā kā gadījumos, kad dalībvalsts, kurā notiek piestāšana krastā, efektīvi neizmeklē pārkāpumus, karoga dalībvalstij ir mazas iespējas nodrošināt, lai tiek ievēroti noteikumi par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un pārvaldību; tā kā tādēļ jāuzskaita lomi, kas nozvejoti nelegāli, pretēji dalībvalsts, kurā notiek piestāšana krastā, kvotai, ja šī valsts nav uzsākusi efektīvu tiesvedību;

tā kā dalībvalstīm regulāri jāziņo Komisijai par savām pārbaudītu darbībām un par pasākumiem, kas veikti pēc Kopienas pasākumu pārkāpumiem;

tā kā attiecībā uz noteiktiem pasākumiem, ko nosaka šī regula, ir lietderīgi paredzēt sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus;

tā kā jānodrošina šajā regulā apkopoto datu konfidencialitāte;

tā kā šī regula neiespaido valstu pārraudzības noteikumus, kas, lai arī ietilpst tā jomā, pārsniedz tās obligātos noteikumus, tomēr paredzot, ka šādi valstu noteikumi ir saskaņā ar Kopienas tiesībām;

tā kā Regula (EEK) Nr. 2241/87 jāatceļ, izņemot tomēr tās 5. pantu, kas paliek spēkā, līdz tiek pieņemti saraksti, kas minēti šīs regulas 6. panta 2. punktā;

tā kā, lai īstenotu noteiktu pantu īpašos noteikumus, ir jāparedz pārejas posms, ļaujot dalībvalstu kompetentajām iestādēm izstrādāt un pielāgot savas prasību ievērošanas procedūras jaunajai regulai;

tā kā noteiktu pantu noteikumi tiktāl, cik tie ir saistīti ar zivsaimniecības darbībām Vidusjūrā, kur kopēja zivsaimniecības politika vēl netiek integrāli pielietota, stājas spēkā 1989. gada 1. janvārī,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas principiem, ar šo tiek izveidota Kopienas sistēma, iekļaujot atsevišķus noteikumus, lai veiktu tehnisko apsekošanu:

- saglabāšanas un resursu pārvaldības pasākumiem,
- struktūrpasākumiem,
- pasākumiem, kas attiecas uz tirgus kopēju organizāciju,

kā arī konkrētus noteikumus attiecībā uz sankciju efektivitāti gadījumos, kad augstākminētie pasākumi netiek ievēroti.

2. Šim nolūkam katra dalībvalsts saskaņā ar Kopienas noteikumiem pieņem atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu sistēmas efektivitāti. Tās kompetento iestāžu pārziņā tiek nodoti pietiekami līdzekļi, lai tām būtu iespēja veikt savus inspekcijas un kontroles uzdevumus, kā noteikts šajā regulā.

3. Sistēmu piemēro visai zvejniecībai un visām ar to saistītām darbībām, kas tiek veiktas teritorijā vai ūdeņos, uz kuriem attiecas dalībvalstu suverenitāte vai jurisdikcija, ieskaitot tās, ko veic kuģi, kas peld zem trešās valsts karoga vai reģistrēti trešā valstī, neierobežojot mierīgas caurbraukšanas tiesības teritoriālajā jūrā un navigācijas brīvību 200 jūdžu zvejas zonā; to piemēro arī attiecībā uz Kopienas zvejas kuģiem, kas darbojas valstu, kuras nav dalībvalstis, ūdeņos un atklātā jūrā, neierobežojot īpašus noteikumus, kas ietverti zivsaimniecības nolīgumos, kuri noslēgti starp Kopienas un trešām valstīm vai starptautiskajās konvencijās, kurās Kopiena ir līgumslēdzēja puse.

I SADAĻA

Zvejas kuģu un to darbību inspekcija un uzraudzība

2. pants

1. Lai nodrošinātu saskaņu ar visiem spēkā esošajiem noteikumiem, kas attiecas uz saglabāšanas un kontroles pasākumiem, katra dalībvalsts savā teritorijā un savos ūdeņos, uz kuriem attiecas tās suverenitāte vai jurisdikcija, uzrauga zvejniecību un saistītas darbības. Tā pārbauda zvejas kuģus un izmeklē visas darbības, tādējādi pārliecinoties par šīs regulas īstenošanu, ieskaitot piestāšanu krastā, pārdošanu, transportēšanu un zivju uzglabāšanu un reģistrējot piestāšanu krastā un pārdošanu.

2. Uz zvejas kuģiem, kas var veikt darbības, peldot zem trešās valsts karoga un kuģojot ūdeņos, uz kuriem attiecas dalībvalsts suverenitāte vai jurisdikcija, jāattiecina sistēma par informēšanu attiecībā uz pārvietošanos un par lomiem, ko tur uz borta.

Dalībvalstis informē Komisiju par pasākumiem, ko veic, lai nodrošinātu atbilstību šai kārtībai.

3. Katra dalībvalsts ārpus Kopienas zvejas zonas uzrauga savu kuģu darbības gadījumos, kad šāda kontrole ir vajadzīga, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas noteikumiem, kas piemērojami šajos ūdeņos.

4. Lai nodrošinātu to, ka inspekcija ir tik efektīva un ekonomiska, cik vien iespējams, dalībvalstis saskaņo savas kontroles darbības. Tādēļ tās var izstrādāt kopējas inspekciju programmas, kas ļauj pārbaudīt Kopienas zvejas kuģus ūdeņos, kas minēti 1. un 3. punktā. Tās veic pasākumus, kas dod iespēju to kompetentajām iestādēm un Komisijai būt regulāri informētai uz abpusējas iegūtās pieredzes apmaiņas pamata.

3. pants

1. Lai uzlabotu zvejniecības uzraudzības efektivitāti, Padome saskaņā ar procedūru, kas noteikta Līguma 43. pantā, līdz 1996. gada 1. janvārim izlemj, vai, kādā mērogā un kad Kopienas zvejas kuģiem tiek uzstādīta pastāvīga izvietojuma uzraudzības sistēma, vai nu uz zemes, vai uz satelīta un, izmantojot satelīta komunikācijas datu pārraidei.

2. Lai novērtētu augstākminētajā sistēmā izmantojamo tehnoloģiju un iekļaujamos kuģus, dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju līdz 1995. gada 30. jūnijam veic eksperimentālus projektus. Tādēļ dalībvalstis nodrošina, lai pastāvīga izvietojuma uzraudzības sistēma, vai nu uz zemes, vai uz satelīta, izmantojot satelīta komunikācijas datu pārraidi, tiek uzstādīta noteiktām Kopienas kuģu kategorijām.

Dalībvalstis var vienlaicīgi veikt eksperimentālus projektus, lai novērtētu automātisko atrašanās vietas reģistrētāju izmantojumu.

3. Veicot 2. punktā minētos eksperimentālos projektus, dalībvalsts, zem kuras karoga peld kuģis vai kurā kuģis ir reģistrēts, veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka datus, kas tiek pārraidīti vai reģenerēti, tās zvejas kuģi ieraksta datorlasāmā formā neatkarīgi no ūdeņiem, kuros tie peld, vai no ostas, kurā tie atrodas.

Ja dalībvalsts zvejas kuģi darbojas ūdeņos, uz ko attiecas citas dalībvalsts suverenitāte vai jurisdikcija, karoga dalībvalsts nodrošina tūlītēju šo datu paziņošanu attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

4. Eksperimentālo projektu īstenošanai tiek pieņemti sīki izstrādāti noteikumi saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru.

4. pants

1. Inspekciju un uzraudzību, kas konkretizēta 2. pantā, veic katra dalībvalsts uz sava reģiona, izmantojot dalībvalsts izvēlētu inspekcijas sistēmu.

Veicot uzdevumus, kas tām uzticēti, dalībvalstis nodrošina, lai tiek ievēroti noteikumi un pasākumi, kas minēti 2. pantā. Jo īpaši tās šādi darbojas, lai izvairītos no neatbilstošas iejaukšanās parastās zvejniecības darbībās. Tā arī nodrošina, lai nenotiek diskriminācija attiecībā uz jomu vai kuģiem, kas izvēlēti inspekcijai.

2. Personas, kas atbildīgas par pārbaudāmajiem zvejas kuģiem, telpām vai transporta līdzekļiem, sadarbojas, lai atvieglotu inspekcijas, ko veic saskaņā ar 1. punktu.

5. pants

Saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 36. pantā, tiek pieņemti sīki izstrādāti noteikumi, lai īstenotu 2., 3. un 4. pantu, jo īpaši attiecībā uz:

- a) oficiāli nozīmētu inspektoru, inspekcijas kuģu un citu šādu inspekcijas līdzekļu identifikāciju, ko var izmantot dalībvalsts;
- b) inspektoriem un kuģa kapteiņiem izmantojamo procedūru, ja inspektors vēlas uzkāpt uz kuģa klāja;
- c) procedūru, ko izmanto inspektors, kas ir uz kuģa klāja, pārbaudot šo kuģi, tā piederumus vai tā lomus;
- d) ziņojumu, ko inspektori sastāda pēc katra kuģa apmeklējuma;
- e) zvejas kuģu un to piederumu marķēšanu un identifikāciju;
- f) zvejas kuģu raksturīgo iezīmju sertifikāciju saistībā ar to zvejas darbībām;
- g) datu reģistrāciju attiecībā uz zvejas kuģu atrašanos un šādu datu pārraidi dalībvalstīm un Komisijai;
- h) zvejas kuģiem, kas peld zem trešās valsts karoga, piemērojamo sistēmu paziņošanai par pārvietošanos un zivsaimniecības produktiem, kas atrodas uz borta.

II SADAĻA

Lomu uzraudzība

6. pants

1. Kopienas zvejas kuģu, kas zvejo no krājumiem vai krājumu grupas, kapteiņiem par savām darbībām jāved kuģa žurnāls, konkrēti norādot katras sugas daudzumus, kas ir nozvejoti un tiek turēti uz borta, datumu un šo lomu ieguves vietu (ICES statistiskais taisnstūris), kā arī izmantoto piederumu tipu.

2. Sugas, kas reģistrējamas kuģa žurnālā, ievērojot 1. punktu, ir tās, uz kurām attiecas TACs vai kvotas, kā arī citas, kas iekļautas sarakstos, kas sastādīti, Padomei lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas ierosinājuma.

3. Kopienas zvejas kuģu kapteiņi reģistrē savā kuģa žurnālā daudzumus, kas nozvejoti jūrā, datumu un zvejas vietu, kā arī sugas, kas minētas 2. punktā. Jūrā atlaistos daudzumus var reģistrēt novērtēšanas mērķiem.

4. Kopienas zvejas kuģu kapteiņus atbrīvo no 1. un 3. punkta prasībām, ja kuģu kopējais garums ir mazāks par 10 m.

5. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma var lemt par citu atbrīvojumu piešķiršanu nekā tie, kas minēti 4. punktā.

6. Atlases kārtībā katra dalībvalsts veic to zvejas kuģu darbību uzraudzību, kas ir atbrīvoti no 4. un 5. punktā konkretizētajām prasībām, lai nodrošinātu to, ka šie kuģi ievēro spēkā esošos Kopienas noteikumus.

Tādēļ katra dalībvalsts izveido atlases plānu un iesniedz to Komisijai. Veiktās uzraudzības rezultātus regulāri paziņo Komisijai.

7. Kopienas zvejas kuģu kapteiņi reģistrē informāciju, kas prasīta 1. un 3. punktā, vai nu datorlasāmā formā, vai uz papīra.

8. Konkrētos, īpašos gadījumos šā panta īstenošanai pieņem sīki izstrādātus noteikumus saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru, ietverot ģeogrāfisko pamatojumu, kas ir atšķirīgs no ICES statistiskā taisnstūra.

7. pants

1. Kopienas zvejas kuģu kapteiņiem, kas vēlas izmantot piestātnes vietas dalībvalstī, kas nav karoga dalībvalsts, jāinformē šīs dalībvalsts kompetentās iestādes, mazākais, divas stundas iepriekš pāri:

- piestātnes atrašanos un paredzamo ierašanās laiku tajā,
- katras sugas daudzumiem, kas tiek ievesti.

2. Attiecībā uz 1. punktā minētajiem kapteiņiem, kas neveic šādu paziņošanu, kompetentās iestādes var piemērot atbilstošas sankcijas.

3. Komisija saskaņā ar procedūru, kas noteikta 36. pantā, uz ierobežotu un pagarināmu termiņu var piešķirt atbrīvojumu no pienākumiem, kas izriet no 1. punkta, noteiktām Kopienas zvejas kuģu kategorijām vai radīt noteikumu par citu paziņošanas laiku, kas *inter alia* ņemams vērā, par attālumu starp zvejas teritorijām, piestātņu vietām un ostām, kurās minētie kuģi ir reģistrēti vai uzskaitīti.

8. pants

1. Katra kopienas zvejas kuģa, kura kopējais garums ir vienāds vai lielāks par 10 m, kapteinis vai tā vietnieks pēc katra brauciena un 48 stundu laikā pēc piestāšanas krastā tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā notiek piestāšana krastā, iesniedz deklarāciju. Kapteinis ir atbildīgs par precizitāti deklarācijā, kurā norāda vismaz katras ievestās sugas daudzumus, kā noteikts 6. panta 2. punktā, un vietu, kur tie nozvejoti.

2. Padome var nolemt, rīkojoties pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu, attiecībā pienākumu, kas izklāstīts 1. punktā, uz kuģiem, kuru kopējais garums ir mazāks par 10 m. Padome var arī nolemt, rīkojoties pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu, atbrīvojot no pienākuma, kas izklāstīts 1. punktā, noteiktas kuģu kategorijas, kuru kopējais garums ir vienāds vai lielāks par 10 m un kas veic īpašas zvejas darbības.

3. Atlases veidā katra dalībvalsts veic to zvejas kuģu uzraudzību, kas ir atbrīvoti no 1. punktā konkretizētajām prasībām, lai nodrošinātu, ka šie kuģi ievēro spēkā esošos Kopienas noteikumus.

Tādēļ katra dalībvalsts izveido atlases plānu un iesniedz to Komisijai. Veiktās uzraudzības rezultātus regulāri paziņo Komisijai.

4. Saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru šā panta īstenošanai pieņem sīki izstrādātus noteikumus.

9. pants

1. Izsoles centri vai citas dalībvalstu apstiprinātas iestādes, kas ir atbildīgas par pirmo dalībvalstī ievesto zivsaimniecības produktu iepirkšanu, pēc pirmās pārdošanas dalībvalsts, kurā pirmā pārdošana notiek, kompetentajām iestādēm iesniedz pārdošanas kvīti, par kuras pareizību atbildīgas minētās iestādes. Šī atbildība aptiecināta ar informāciju, kas prasīta 3. punktā.

2. Ja dalībvalstī ievesto zivsaimniecības produktu pirmā pārdošana notiek citādi, nekā izklāstīts 1. punktā, pircējs nedrīkst pārvietot zivsaimniecības produktus, kamēr dalībvalsts, kuras teritorijā šī darbība notiek, kompetentajām iestādēm vai citām dalībvalsts apstiprinātām iestādēm nav pieteikta šī pārdošana. Pircējs ir atbildīgs par pārdošanas kvītī ietverto datu, kas norādīti 3. punktā, pareizību.

3. Pārdošanas kvītīs, kas minētas 1. un 2. punktā, ietver vismaz šādu informāciju:

— par visām sugām, ja vajadzīgs, atsevišķus izmērus vai svaru, kategoriju, stāvokli un svaigumu,

— pirmās pārdošanas cenu un daudzumu katrai sugai un, ja vajadzīgs, pamatojoties uz atsevišķu izmēru vai svaru, kategoriju, stāvokli un svaigumu,

— ja vajadzīgs, no tirgus izņemto produktu galamērķi (produktiem, cilvēku uzturam, pārvešanai),

— gan pārdevēja, gan pircēja vārdu,

— pārdošanas vietu un datumu.

4. Šis pārdošanas kvītis aizpilda un nosūta saskaņā ar dalībvalsts, kurā notiek piestāšana krastā, likumiem tādā veidā un ar tādiem pārdošanas nosacījumiem, ietverot šādas ziņas:

— tā zvejas kuģa ārējās pazīšanās zīmes un nosaukumu, kas ievēdis minētos produktus,

— kuģa īpašnieka vai kapteiņa vārdu,

— piestāšanās ostu un datumu.

5. Pārdošanas kvītis, kas minēta 1. punktā, nosūta vai nu ar datu, vai uz papīra dalībvalsts kompetentajai iestādei vai citām dalībvalsts apstiprinātām iestādēm pārdošanas 48 stundās.

6. Kompetentās iestādes saglabā katras pārdošanas kvītis kopiju vienu gadu, sākot no gada, kurā kompetentajām iestādēm iesniegtā informācija ir reģistrēta.

7. Saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru Komisija var piešķirt atbrīvojumu no pienākuma iesniegt pārdošanas kvītī dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai citām dalībvalsts apstiprinātām iestādēm par tiem zivsaimniecības produktiem, ko ievēduši noteiktu kategoriju Kopianas zvejas kuģi, kuru kopējais garums ir mazāks par 10 metriem.

Šādus atbrīvojumus piešķir vienīgi gadījumos, kad minētā dalībvalsts ir izveidojusi pieņemamu uzraudzības sistēmu.

8. Pircēju, kas ieguvusi produktus, kas pēc tam netiek laisti tirgū, bet tiek izmantoti vienīgi personīgam patēriņam, atbrīvo no 2. punkta prasībām.

9. Saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai.

10. pants

1. a) Zvejas kuģi, kuri peld zem trešās valsts karoga vai ir reģistrēti trešā valstī un kuriem ir atļauts veikt zvejas darbības ūdeņos, uz kuriem attiecas dalībvalsts suverenitāte vai jurisdikcija, ved kuģa žurnālu, kurā ir 6. pantā aprakstītā informācija;

b) katra dalībvalsts nodrošina, lai zvejas kuģa, kas peld zem trešās valsts karoga vai ir reģistrēts trešā valstī, kapteinis vai tā vietnieks paziņo par piestāšanu krastā tās dalībvalsts iestādēm, kuras kuģu piestātnes iespējas viņš vēlas izmantot vismaz 72 stundas pirms laika, kad ienāk piestāšanās ostā;

c) kuģa, kas peld zem trešās valsts karoga vai ir reģistrēts trešā valstī, kapteinim jāpaziņo tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras kuģu piestātnes iespējas viņš vēlas izmantot, vismaz 72 stundas pirms viņa ienākšanas piestāšanās ostā.

Kapteinis nedrīkst veikt nevienu krastā piestāšanas darbību, ja dalībvalsts kompetentās iestādes nav apstiprinājušas, ka iepriekšējs paziņojums ir saņemts.

Dalībvalsts ievieš sīki izstrādātus šā apakšpunkta īstenošanas noteikumus, lai informētu Komisiju.

2. Saskaņā ar 36. pantā izklāstīto procedūru Komisija uz ierobežotu un pagarināmu termiņu noteiktām trešās valsts zvejas kuģu kategorijām var piešķirt atbrīvojumu no pienākuma, kas izriet no 1.c punkta, vai ieviest noteikumu par citu informēšanas periodu, ņemot vērā, *inter alia*, attālumu starp zvejas vietām, piestātnes vietu izvietojumu un ostas, kurās minētie kuģi ir reģistrēti vai uzskaitīti.

3. Šā panta 1. un 2. punkta noteikumus piemēro, neierobežojot noteikumus, ko paredz zivsaimniecības nolīgumi, kas noslēgti starp Kopienas un noteiktām trešām valstīm.

11. pants

1. Neierobežojot 7., 8. un 9. pantu, Kopienas zvejas kuģa kapteinis, kas:

— pārkrauj uz citu kuģi, turpmāk sauktu par "saņēmējkuģi", jebkādos daudzumus no krājumu vai krājumu grupas loma, uz kuru attiecas TAC vai kvota, neatkarīgi no pārkraušanas vietas, vai

— šādus daudzumus ārpus Kopienas teritorijas tieši izved krastā,

pārkraušanas vai piestāšanas krastā laikā informē dalībvalsti, zem kuras karoga kuģis peld vai kurā šis kuģis ir reģistrēts, par sugām un daudzumiem, kas uz to attiecas, un pārkraušanas vai piestāšanas krastā datumu, un par lomu nozvejas vietu, atsaucoties uz vismazāko rajonu, kuram TAC vai kvota noteikta.

2. Vismaz 24 stundas pirms pārkraušanas sākuma un tās beigās vai pirms pārkraušanas sērijām, ja tas notiek ostā vai ūdeņos, uz kuriem attiecas dalībvalsts suverenitāte vai jurisdikcija, saņēmējkuģa kapteinis informē šīs dalībvalsts kompetentās iestādes par loma daudzumiem, kas atrodas uz borta, no krājumiem vai krājumu grupas, uz kuru attiecas TAC vai kvota.

Saņēmējkuģa kapteinim jābūt sīkām ziņām par lomu daudzumiem no krājumiem vai krājumu grupām, uz kurām attiecas TAC vai kvota, kas saņemti pārkraušanas ceļā, par saņemšanas datumu un par kuģi, kas pārkrauj šādus lomu uz saņēmējkuģi. Šī prasība uzskatāma par izpildītu ar pārkraušanas deklarāciju saglabātajām kopijām, kas iesniegtas saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem par dalībvalstu zivju nozvejas informācijas reģistrēšanu.

Pārkraušanas vai pārkraušanas sēriju beigās saņēmējkuģa kapteinis 24 stundu laikā šīs sīkās ziņas iesniedz augstākminētajām kompetentajām iestādēm.

Saņēmējkuģa kapteinim jābūt arī ziņām par lomu daudzumiem no krājumiem vai krājumu grupām, uz kuriem attiecas TAC vai kvota, kas tiek pārkrauti no saņēmējkuģa uz trešo kuģi, un par šādu pārkraušanu jāinformē iepriekšminētās kompetentās iestādes 24 stundu laikā, pirms tas notiek. Pēc pārkraušanas kapteinis informē minētās iestādes par pārkrautajiem daudzumiem.

Augstākminētie saņēmējkuģa un trešā kuģa kapteiņi atļauj kompetentajām iestādēm pārbaudīt šajā daļā prasītās informācijas un sīkāku ziņu pareizību.

3. Dalībvalstis pieņem attiecīgus pasākumus, lai pārbaudītu tās informācijas pareizību, kas tiek sniegta saskaņā ar 1. un 2. punktu,

un, ja vajadzīgs, par šo informāciju un pārbaudes rezultātiem informē dalībvalsti vai dalībvalstis, kurās saņēmējkuģis un zvejas kuģis, kas veic pārkraušanu uz saņēmējkuģi, ir reģistrēts vai zem kuru karoga tas peld.

4. Šā panta 2. un 3. punktu piemēro attiecībā uz saņēmējkuģi, kas peld zem trešās valsts karoga vai ir reģistrēts tajā.

12. pants

Ja pārkraušana vai piestāšana krastā notiek vairāk nekā 15 dienas pēc zvejas, 8. un 11. pantā prasīto informāciju iesniedz tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, zem kuru karoga kuģis peld vai kurās kuģis ir reģistrēts, ne vēlāk kā 15 dienas pēc zvejas.

13. pants

1. Visiem zivsaimniecības produktiem, kas ir izvesti krastā vai importēti Kopienā vai nu nepārstrādātā veidā, vai pēc pārstrādes uz borta un kuri tiek transportēti uz citu vietu, kas nav izvešanas krastā vai importēšanas vieta, pievieno dokumentu, kuru sastāda pārvadātājs līdz pirmajai pārdošanai.

2. Šajā dokumentā:

a) norāda sūtījuma izcelsmi (kuģa nosaukumu un tā ārējās pazīšanās zīmes);

b) ietver sūtījuma(-u) galamērķi un transporta līdzekļa pazīšanās zīmes;

c) norāda zivju daudzumus (kilogramos atkarībā no veiktās apstrādes) katrai no pārvadājamajām sugām, saņēmēja vārdu, kā arī iekraušanas vietu un datumu.

3. Katram transportētajam jānodrošina, lai 1. pantā minētais dokuments ietvertu vismaz visu to informāciju, kas prasīta 2. punktā.

4. Transportētāju var atbrīvot no 1. pantā noteiktā pienākuma, ja izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

a) 1. punktā minētais dokuments ir aizstāts ar vienas no deklarācijām kopiju, kas paredzēta 8. vai 10. pantā, kas attiecas uz pārvadātajiem daudzumiem;

b) dokumentu, kas minēts 1. punktā ir aizstāts ar dokumenta T 2 M kopiju, kas norāda pārvadāto daudzumu izcelsmi.

5. Dalībvalsts kompetentās iestādes var piešķirt atbrīvojumus no pienākuma, kas noteikts 1. punktā, ja zivju daudzumi tiek transportēti ostas teritorijā vai ne vairāk kā 20 kilometrus no kuģa piestātnes.

6. Katra dalībvalsts veic kontroles pasākumus atlases kārtībā savā teritorijā, lai pārbaudītu, vai šajā pantā noteiktie pienākumi tiek izpildīti.

7. Dalībvalstis saskaņo savas kontroles darbības, lai nodrošinātu, ka inspekcija ir pēc iespējas efektīva un ekonomiska. Tādēļ dalībvalstis īpaši veic uzraudzību pār preču pārvietošanu, kas var piesaistīt tās uzmanību kā darbības, kas, iespējams, pārkāpj Kopienas regulas.

14. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai visas piestāšanas krastā dalībvalstī, kā minēts 8., 9. un 10. pantā, tiek reģistrētas. Šim nolūkam dalībvalstis var prasīt, lai pirmā tirdzniecība notiktu kā pārdošana izsoles centrā.

2. Ja krastā izvestie lomi pirmoreiz netiek laisti tirgū, pārdodot izsolē, kā paredz 9. panta 2. punkts, dalībvalstis nodrošina, lai aptvertie daudzumi ir pieteikti izsoles centros vai citās dalībvalstu apstiprinātās iestādēs.

3. Atsevišķu kategoriju kuģi, uz kuriem attiecas 7. un 8. pantā minētie izņēmumi, attiecībā uz informēšanu par piestāšanu krastā vai par ienākšanu ostās, kurās nav pietiekami attīstītas administratīvās struktūras, lai reģistrētu piestāšanu krastā, drīkst pēc dalībvalsts lūguma Komisijai 12 mēnešu laikā no šīs regulas stāšanās spēkā būt atbrīvoti no prasības par šādas informācijas sniegšanu. Atbrīvojumu var apstiprināt, ja attiecīgo datu reģistrācija rada nesamērīgas grūtības valsts iestādēm, salīdzinot ar kopējo piestāšanu krastā, un ja attiecīgās krastā ievestās sugas tiek pārdotas vietējā mērogā. Ostu un kuģu, kas atbilst šādiem atbrīvojumiem, sarakstu sastāda katra dalībvalsts un par to informē Komisiju.

4. Dalībvalsts, kas gūst labumu no izņēmumiem, kas minēti 3. punktā, izstrādā atlases plānu, lai novērtētu attiecīgo krastā piestāšanu apjomu atbilstošajās ostās. Šis plāns jāapstiprina Komisijai pirms jebkāda izņēmuma piešķiršanas. Dalībvalsts regulāri nodod Komisijai novērtēšanas rezultātus.

15. pants

1. Līdz katra mēneša 15. datumam katra dalībvalsts informē Komisiju, pārraidot ar datoru ziņas par daudzumiem no katra krājuma vai krājuma grupas, uz ko attiecas TAC vai kvotas, kas izvesti krastā iepriekšējā mēneša laikā un nodrošina to ar visa veida informāciju, kas saņemta saskaņā ar 11. un 12. pantu.

Paziņojumā Komisijai norāda lomu nozvejas vietas, kā noteikts 6. un 8. pantā, un attiecīgo zvejas kuģu valsti.

Katra dalībvalsts informē Komisiju par kvotas patēriņu ar paredzamo izsmelšanas datumu attiecībā uz sugām, kurām nozveju, ko veic zvejas kuģi, kas peld zem tās karoga vai ir reģistrēti tajā, uzskata par tādu, kas izsmēļ 70 % no kvotas, piešķiruma vai daļas, kas pieejama dalībvalstij.

Ja lomi no krājumiem vai krājumu grupām, uz ko attiecas TAC vai kvotas, var sasniegt TAC vai kvotas līmeni, dalībvalsts nodrošina Komisiju pēc tās pieprasījuma ar sīkāku vai biežāku informāciju, nekā prasīts šajā punktā.

2. Komisija datorizētā veidā dara dalībvalstīm pieejamus paziņojumus, kas saņemti, ievērojot šo pantu.

3. Ja Komisija atklāj, ka dalībvalsts neiekļaujas termiņā, kas noteikts ziņu nodošanai par ikmēneša nozveju, kā paredzēts 1. punktā, tā var noteikt datumu, kurā krājumam vai krājumu grupai nozveja, uz kuru attiecas kvota vai cita veida daudzuma ierobežojums un ko ieguvuši zvejas kuģi, kas peld zem dalībvalsts karoga vai reģistrēti tajā, tiek uzskatīta par izsmeltu 70 % apmērā no kvotas, piešķiruma vai daļas, kas pieejama šai dalībvalstij, un tā var noteikt sākuma datumu, ar kuru kvota, piešķirums vai pieejamā daļa tiek uzskatīta par izsmeltu.

4. Katra dalībvalsts informē Komisiju, izmantojot pārraidi ar datoru, līdz katra kalendārā ceturkšņa pirmā mēneša beigām par krājumu daudzumiem, kas nav 1. punktā minētie un kuri izvesti krastā iepriekšējā ceturksnī.

16. pants

1. Neierobežojot 15. pantu, dalībvalstis pēc ieinteresētās dalībvalsts lūguma nodrošina ziņas par zivsaimniecības produktu izvešanu krastā, pārdošanas piedāvājumiem vai pārkraušanu, ko zvejas kuģi, kas peld zem šīs dalībvalsts karoga vai ir reģistrēti tajā, veic to jurisdikcijā esošo ūdeņu ostās un pamatojoties uz krājumu vai krājumu grupu, uz ko attiecas šai dalībvalstij piešķirtā kvota.

Šo informāciju veido attiecīgā kuģa nosaukums un ārējās pazišanās zīme, zivju daudzumi no krastā izvestajiem krājumiem vai krājumu grupām, ko šis kuģis piedāvā pārdošanai vai pārkraušanai, kā arī krastā izvešanas datums un vieta, pirmās pārdošanas piedāvājums vai pārkraušana. Šo informāciju nosūta četru darba dienu laikā pēc ieinteresētās dalībvalsts pieprasījuma datuma vai turpmākā laika posmā, ko var noteikt šī dalībvalsts vai dalībvalsts, kurā notiek piestāšana krastā.

2. Dalībvalsts, kurā notiek izvešana krastā, pirmais piedāvājums pārdošanai vai pārkraušanai, nosūta Komisijai pēc tās pieprasījuma šo informāciju tajā pašā laikā, kad to paziņo dalībvalstij, kurā kuģis ir reģistrēts.

17. pants

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu uzraudzību sugu nozvejai, ko veic tās kuģi, kas darbojas trešo valstu ūdeņos, uz ko attiecas to suverenitāte vai jurisdikcija, un atklātā jūrā, kā arī, lai nodrošinātu šādu lomu pārkraušanas un izvešanas krastā pārbaudi un reģistrāciju.

2. Kontroles un pārbaudes pasākumi nodrošina, ka kuģu īpašnieki un/vai kapteiņi izpilda šādus pienākumus:

- uz kuģa borta tur kuģa žurnālu, kurā kapteiņi reģistrē lomas,
- deklarāciju par izvešanu krastā iesniedz dalībvalsts, kurā notiek piestāšana krastā, iestādēm laikā, kad veic piestāšanu Kopienas ostās,
- karoga dalībvalsti sīki informē par katru zivju pārkraušanu trešās valsts zvejas kuģos un par piestāšanu krastā, kas tieši tiek veikta trešās valstīs.

3. 1. un 2. punkta noteikumus piemēro, neierobežojot noteikumus, ko paredz zivsaimniecības nolīgumi, kas noslēgti starp Kopienu un trešām valstīm, un starptautiskās konvencijas, kurās Kopiena ir līgumslēdzēja puse.

18. pants

1. Katra dalībvalsts, izmantojot pārraidi ar datoru, līdz katra kalendārā ceturksņa pirmā mēneša beigām informē Komisiju par daudzumiem, kas nozvejoti 17. pantā minētajos zvejas ūdeņos un izvesti krastā iepriekšējā ceturksnī, kā arī par visu informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar 17. panta 2. punktu.

2. Attiecībā uz nozveju, ko veic trešās valsts ūdeņos, informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar 1. pantu, klasificē pēc trešās valsts un krājumiem, atsaucoties uz vismazāko statistisko apgabalu, kas noteikts attiecīgajai zvejai.

Par lomiem, kas nozvejoti atklātā jūrā, paziņo, atsaucoties uz vismazāko statistisko apgabalu, ko noteikusi Starptautiskā konvencija par nozvejas izvietojumu, un uz sugām vai sugu grupu visiem lomiem attiecīgajā zvejas vietā.

3. Katru gadu līdz 1. oktobrim Komisija dalībvalstīm dara pieejamu informāciju, ko tā saņem saskaņā ar šo pantu.

19. pants

1. Lai nodrošinātu to, ka 3., 6., 8., 9., 10., 14. un 17. pantā noteiktie pienākumi tiek ievēroti, katra dalībvalsts izveido ratificēšanas sistēmu, kas aptver jo īpaši savstarpējas pārbaudes un no šiem pienākumiem izrietošo ziņu pārbaudīšanu.

2. Lai atvieglotu šīs pārbaudes, katra dalībvalsts rada datorizētu datu bāzi, kurā reģistrē datus, kas minēti 1. punktā.

Dalībvalsts var radīt decentralizētas datu bāzes ar nosacījumu, ka tās un procedūras, kas saistītas ar datu vākšanu un reģistrēšanu, ir standartizētas tā, lai nodrošinātu salīdzināmību starp tām visā dalībvalsts teritorijā.

3. Gadījumā, ja dalībvalsts nespēj tūlīt izpildīt 2. punkta prasības, visā vai daļā tās zivsaimniecības, Kopiena var pēc tās lūguma nolemt vienoties par pārejas periodu līdz ilgākais trim gadiem no datuma, kad stājas spēkā šī regula, saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru.

4. Dalībvalsts, kas iegūst šādu izņēmuma statusu, trīs gadus nedatorizētas dokumentācijas veidā saglabā ierakstus par datiem, kas minēti 1. punktā, un izveido atlases plānu, ko apstiprina Komisija, tā, lai veicinātu šo datu pareizības pārbaudes uz vietas. Komisija patstāvīgi var veikt pārbaudes uz vietas, lai novērtētu atlases plāna efektivitāti.

5. Divpadsmit mēnešu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā katra dalībvalsts iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā apraksta veidu, kādā dati tiek vākti un pārbaudīti, konkretizējot šo datu uzticamību. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sastāda šo ziņojumu kopsavilkumu, ko paziņo tām.

6. Saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru šā panta īstenošanai tiek pieņemti sīki izstrādāti noteikumi.

IV SADAĻA

Zvejas darbību reglamentēšana un pārtraukšana

21. pants

III SADAĻA

Zvejas piederumu izmantošanas uzraudzība

20. pants

1. Visiem lomiem, kas tiek glabāti uz jebkura Kopienas zvejas kuģa borta, jāatbilst sugu sastāvam, ko nosaka Padomes 1986. gada 7. oktobra Regula (EEK) Nr. 3094/86, kas izklāsta noteiktus tehniskus pasākumus zivsaimniecības resursu saglabāšanai ⁽¹⁾ tīkliem, ar kuriem strādā uz šā kuģa borta.

Tīkliem, kas atrodas uz borta un netiek izmantoti, jābūt noglabātiem tā, lai nevarētu tikt lietoti, saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- a) tīklus, svarus un līdzīgus piederumus atvieno no to traļa un satin un savēl tauvas un virves,
- b) tīklus, kas atrodas uz vai zem klāja, droši nostiprina pie noteiktas virsbūves daļas.

2. Ja lomi, kas tiek glabāti uz jebkura Kopienas zvejas kuģa klāja, ir iegūti ar tīkliem ar atšķirīgu minimālo acu izmēru viena brauciena laikā, sugu sastāvu aprēķina katrai loma daļai, kas nozvejota atšķirīgos apstākļos.

Tādēļ visas iepriekš izmantoto tīklu acu izmaiņas, kā arī loma sastāvu uz borta jebkurā šādu izmaiņu laikā ieraksta kuģa žurnālā un deklarācijā par izvešanu krastā. Atsevišķos gadījumos saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus par to, ka uz kuģa jātur kravas telpu plāns — pēc sugām, pēc pārstrādājamiem produktiem, norādot, kurā kravas telpu vietā tie atrodas.

3. Neierobežojot 1. un 2. punktu, Padome var, pamatojoties uz Komisijas sastādītu ziņojumu, pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balstu vairākumu nolemt, ka:

- a) neviens Kopienas zvejas kuģis atsevišķas zvejas gadījumos nedrīkst lietot tīklus ar atšķirīgiem minimālajiem acu izmēriem viena zvejas brauciena laikā;
- b) īpašai zvejai piemēro īpašus noteikumus par dažāda acu izmēra tīklu lietošanu.

1. Uz visiem lomiem no krājuma vai krājumu grupas, uz kuriem attiecas kvota un kurus nozvejojuši Kopienas zvejas kuģi, attiecina kvotu, kas piemērojama karoga dalībvalstij uz attiecīgajiem krājumiem vai krājumu grupām neatkarīgi no krastā piestāšanas vietas.

2. Katra dalībvalsts nosaka datumu, sākot ar kuru lomi no krājumiem vai krājumu grupām, uz kuriem attiecas kvota un kurus nozvejojuši zvejas kuģi, kas peld zem tās karoga vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, tiek uzskatīti par izsmeltiem kvotai, kas tiem piemērojama attiecībā uz šiem krājumiem vai krājumu grupu. Sākot no šā datuma, šādiem kuģiem provizoriski aizliedz zveju no šiem krājumiem vai krājumu grupas, kā arī tādu zivju, kas nozvejotas pēc šā datuma, saglabāšanu uz borta, pārkraušanu un izvešanu krastā, un nosaka datumu, līdz kuram pārkraušanas un izvešanas krastā vai beigu deklarācijas par lomiem ir atļautas. Komisija tūlīt paziņo par šo pasākumu un tad informē pārējās dalībvalstis.

3. Pēc paziņošanas saskaņā ar 2. punktu vai pēc pašas iniciatīvas Komisija, pamatojoties uz pieejamo informāciju, nosaka attiecībā uz krājumiem vai krājumu grupu datumu, ar kuru tiek uzskatīts, ka lomi, uz kuriem attiecas TAC, kvota vai citi kvantitatīvi ierobežojumi, kurus nozvejo zvejas kuģi, kas peld zem kādas dalībvalsts karoga vai reģistrēti kādā no dalībvalstīm, izsmēlušī kvotu, piešķirumu vai šai dalībvalstij vai, attiecīgi — Kopienai, pieejamo daļu.

Kad pirmajā daļā aprakstītās situācijas novērtējums ir veikts, Komisija var paziņot attiecīgajām dalībvalstīm par zvejas plānu apturēšanu, jo TAC ir izsmelts.

Kopienas zvejas kuģiem jāpārtrauc zveja attiecībā uz krājumiem vai krājumu grupu, uz kuru attiecas kvota vai TAC tajā datumā, kad kvota, kas piešķirta attiecīgajam krājumam vai krājumu grupai šai dalībvalstij tiek uzskatīta par izsmeltu, vai datumā, kurā TAC tām sugām, kas veido krājumu vai krājumu grupu, tiek uzskatīts par izsmeltu; šādiem kuģiem vienlaicīgi pēc šā datuma jāpārtrauc lomu no šiem krājumiem vai krājumu grupas uzglabāšana uz borta, pārkraušana, izvešana krastā vai sagatavošanās darbi pārkraušanai vai izvešanai krastā.

4. Ja Komisija saskaņā ar 3. punkta pirmo daļu aptur zveju, atsaucoties uz TAC, kvotas, piešķiruma vai daļas, kas pieejama Kopienai, izsmelšanu, un atklājas, ka dalībvalsts faktiski nav

⁽¹⁾ OV L 288, 11.10.1986., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3034/92 (OV L 307, 23.10.1992., 1. lpp.).

izsmēlusi savu kvotu, piešķirumu vai daļu no attiecīgajiem krājumiem vai krājumu grupas, piemēro šādus noteikumus.

Ja kaitējums, no kā cieš dalībvalsts, kurai zveja ir aizliegta, pirms tās kvota tikusi izsmelta, nav novēršams ar rīcību, ko veic saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3760/92 9. panta 2. punktu, saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru pieņem pasākumus, lai pienācīgā veidā atļūdzinātu nodarīto kaitējumu. Šie pasākumi var ietvert dalībvalsts pārsniegtās kvotas, piešķiruma vai daļas samazinājumu un šādi samazinātos daudzumus piešķirot attiecīgi dalībvalstīm, kuru zvejas darbības tiek apturētas pirms to kvotu izsmelšanas. Šos samazinājumus un sekojošos piešķirumus izdara, ņemot vērā sugu un apgabalu prioritāti, kuriem gada kvotas, piešķirumi vai daļas ir noteiktas. Šos samazinājumus vai piešķirumus izdara tā gada laikā, kurā noticis kaitējums, vai nākamajā gadā vai gadus.

Saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru šā punkta piemērošanai, un jo īpaši, lai noteiktu attiecīgos daudzumus, pieņem sīki izstrādātus noteikumus.

22. pants

Ja dalībvalsts kompetentās iestādes nolemj, ka Kopienas zvejas kuģu darbības nopietni vai atkārtoti neatbilst šīs regulas prasībām, karoga dalībvalsts var pakļaut minēto kuģi papildu kontroles pasākumiem.

Karoga dalībvalsts informē Komisiju un citas dalībvalstis par kuģa, kuram uzlikti papildu kontroles pasākumi, nosaukumu un ārejam pazīšanās zīmēm un numuriem.

23. pants

1. Ja Komisija nolemj, ka dalībvalsts ir pārsniegusi savu kvotu, piešķirumu vai daļu no krājuma vai krājumu grupas, kas tai pieejama, Komisija veic samazinājumu no dalībvalsts gada kvotas, piešķiruma vai daļas, kas ir pārsniegta. Par šiem samazinājumiem lemj saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem noteikumus par samazinājumu saskaņā ar mērķiem un vadības stratēģijām, kas noteiktas Regulā (EEK) Nr. 3760/92 8. pantā, un ņem vērā, izejot no prioritātes, šādus parametrus:

- pārsniegšanas pakāpi,
- jebkuru šā paša krājuma pārsniegšanas gadījumu iepriekšējā gadā,
- attiecīgo resursu bioloģisko statusu.

V SADAĻA

Noteiktu pasākumu inspekcija un kontrole, lai uzlabotu un pielāgotu struktūras zivsaimniecības nozarē, ieskaitot akvakultūru

24. pants

Lai nodrošinātu atbilstību mērķiem un stratēģijām, ko noteikusi Padome saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3760/92 11. pantu, jo īpaši ar kvantitatīvajiem mērķiem attiecībā uz Kopienas flotes zvejas apjomu un tās darbību pielāgojumu, katra dalībvalsts organizē visu personu, kas saistītas ar augstākminēto mērķu īstenošanu, regulāras pārbaudes savā teritorijā un savos ūdeņos, kas ir tās suverenitātē vai jurisdikcijā.

25. pants

1. Katra dalībvalsts pieņem noteikumus, lai pārbaudītu atbilstību 24. pantā minētajiem mērķiem. Tādēļ tā veic tehniskas kontroles, jo īpaši šādās jomās:

- a) zvejas flotes pārstrukturēšana, atjaunošana un modernizācija;
- b) zvejas kapacitātes pielāgošana, uz laiku vai pilnībā pārtraucot zveju;
- c) noteiktu zvejas kuģu darbības ierobežošana;
- d) izmantoto zvejas piederumu konstrukciju un skaita, kā arī veidu ierobežojumi;
- e) akvakultūras nozares un piekrastes rajonu attīstīšana.

2. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts nav izpildījusi 1. punkta noteikumus, tā var, neierobežojot Līguma 169. pantu, izteikt priekšlikumus Padomei par piemērotu vispārēju pasākumu pieņemšanu. Padome lemj ar kvalificētu balsu vairākumu.

26. pants

1. Saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru 25. panta piemērošanai pieņem sīki izstrādātus noteikumus, kas jo īpaši attiecas uz:

- a) zvejas kuģu motora jaudas pārbaudi;
- b) zvejas kuģu reģistrētās tonnāžas pārbaudi;

- c) zvejas kuģa imobilizācijas laika pārbaudi;
- d) zvejas piederumu specifikāciju un to skaita uz zvejas kuģi pārbaudi.
2. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai informāciju par izmantotajām kontroles metodēm, kopā ar to iestāžu, kas atbildīgas par pārbaudu veikšanu, nosaukumiem un adresēm.

27. pants

1. Lai atvieglotu 25. pantā konkretizēto uzraudzību, katra dalībvalsts izveido ratifikācijas sistēmu, kurā ietver jo īpaši pārbaudes ar savstarpēju informācijas pārbaudi par flotes zvejas kapacitāti un darbību, kas aprakstīta, *inter alia*:
- kuģa žurnālā, kā noteikts 6. pantā,
 - ieviešanas deklarācijā, kā noteikts 8. pantā,
 - Kopienas zvejas kuģu reģistrā, kā noteikts Komisijas Regulā (EEK) Nr. 163/89 ⁽¹⁾.
2. Šim nolūkam dalībvalstis izveido vai papildina pastāvošās elektroniskās datu bāzes, ietverot attiecīgu informāciju par flotes zvejas kapacitāti un darbībām.
3. Piemēro pasākumus, kas minēti 19. panta 3., 4. un 5. punktā.
4. Saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru šā panta īstenošanai pieņem sīki izstrādātus noteikumus.

VI SADAĻA

Noteiktu pasākumu, kas attiecas uz zivsaimniecības produktu tirgus kopējo organizāciju, inspekcija un kontrole

28. pants

1. Lai nodrošinātu noteikumu, kas attiecas uz pasākumiem, kuri noteikti Padomes 1992. gada 17. decembra Regulā (EEK) Nr. 3759/92 par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgus kopēju organizāciju ⁽²⁾, atbilstīgi tehniskajiem aspektiem, katra dalībvalsts savā teritorijā organizē regulāras pārbaudes visām pasākumu īstenošanā iesaistītajām personām.

⁽¹⁾ OV L 20, 25.1.1989., 5. lpp.

⁽²⁾ OV L 388, 31.12.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1891/93 (OV L 172, 15.7.1993., 1. lpp.).

2. Pārbaudes skar piemērošanas tehniskos aspektus:
- a) tirdzniecības standartus, un jo īpaši minimālos izmērus;
- b) cenu veidošanu, jo īpaši:
- produktu izņemšanu no tirgus citiem mērķiem, nevis lietošanai cilvēku uzturā,
 - no tirgus izņemto produktu uzglabāšanu un/vai pārstrādi.

Dalībvalstis veic salīdzināšanu starp dokumentiem, kas attiecas uz 9. pantā minēto daudzumu pirmo laišanu tirgū un krastā izvestajiem daudzumiem, kas uzrādīti dokumentos, jo īpaši attiecībā uz to svaru.

3. Dalībvalstis dara zināmu Komisijai informāciju attiecībā uz pieņemtajiem kontroles pasākumiem, kompetentajām kontroles iestādēm, atklāto pārkāpumu veidu un rīcību, kas veikta šajā sakarā.

Komisijai, dalībvalstu kompetentajām iestādēm, amatpersonām un citiem pārstāvjiem ir pienākums neizpaust saskaņā ar šo pantu iegūto informāciju, uz ko attiecas profesionālais noslēpums.

4. Šis pants neierobežo valsts noteikumus attiecībā uz tiesas sēžu slepenību.

VII SADAĻA

Uzraudzības piemērošana un pārbaude

29. pants

1. Komisija pārbauda to, kā dalībvalstis piemēro šo regulu, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas. Komisija var nolemt veikt pārbaudes bez iepriekšēja brīdinājuma, ja uzskata to par nepieciešamu.

Lai veiktu pārbaudes uz vietas, Komisija izdod rakstiskas instrukcijas saviem inspektoriem, norādot viņu pilnvaras un viņu misiju mērķus.

2. Kur vien Komisijai šķiet nepieciešams, tās inspektori var piedalīties kontrolēs un inspekciju darbībās, ko veic valsts kontroles dienesti. Šajās misijās Komisija nodibina atbilstīgus kontaktus ar dalībvalstīm, lai, kur vien iespējams, izveidotu savstarpēji pieņemamu inspekcijas programmu.

- a) Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, lai atvieglotu tās uzdevumu izpildi. Dalībvalstis var jo īpaši spert nepieciešamos soļus, lai nodrošinātu, ka inspekcijas misijas nav pakļautas publicitātei, kas varētu kaitēt inspekcijas un kontroles darbībām.

Kad vien Komisija vai tās apstiprinātās amatpersonas sastopas ar grūtībām savu pienākumu izpildē, attiecīgās dalībvalstis nodrošina Komisiju ar līdzekļiem, kas vajadzīgi, lai tā paveiktu savus uzdevumus, un dod iespēju inspektoriem novērtēt īpašas kontroles darbības;

- b) ja uz vietas rodas apstākļi, kas neatļauj inspekciju un kontroles darbības, kas bija paredzētas sākotnējā inspekcijas programmā, Komisijas inspektori, sazinoties un vienojoties ar kompetento valsts kontroles dienestu, maina sākotnējo inspekcijas un kontroles darbību;
- c) jūras un gaisa inspekcijām, ja kompetentajiem valsts dienestiem jāveic citi prioritāri uzdevumi, kas attiecas jo īpaši uz aizsardzību un drošību jūrā, dalībvalstu iestādes rezervē tiesības atlikt un pārvirzīt inspekcijas darbības, ko Komisija paredzējusi novērot. Šādos apstākļos dalībvalsts sadarbojas ar Komisiju un veic alternatīvus sagatavošanās darbus.

Jūras vai gaisa inspekciju gadījumā kuģa vai lidmašīnas komandierim ir pilna atbildība par darbībām, ņemot vērā pienākumu, kas ietilpst viņa pilnvarās, piemērot šo regulu. Komisijas apstiprinātiem inspektoriem, kas piedalās šajās darbībās, jāievēro noteikumi un kārtība, kādu nosaka komandieris.

3. Ja nepieciešams, jo īpaši pēc Kopienas inspektoru veiktajām misijām saskaņā ar 2. punktu, atklājot, ka pastāv pārkāpumi šīs regulas īstenošanā, Komisija var prasīt, lai dalībvalstis to informē par sīki izstrādātu inspekciju vai kontroles programmu, ko plāno vai nosaka valsts kompetentās iestādes konkrētam laika posmam un/vai noteiktiem zvejas veidiem un apgabaliem. Saņemot šo paziņojumu, Komisijas apstiprināts inspektors, ja vien Komisijai tas šķiet vajadzīgs, veic neatkarīgas inspekcijas, lai pārbaudītu šīs programmas īstenošanu, ko veic dalībvalsts kompetentās iestādes.

Kopienas inspektoram pārbaudot šīs programmas īstenošanu, dalībvalsts pārstāvji visu laiku ir atbildīgi par minētās programmas izpildi. Kopienas inspektori pēc savas iniciatīvas nevar izmantot inspekcijas tiesības, kas nodotas valsts pārstāvjiem. Minētie inspektori nevar piekļūt kuģiem vai telpām, ja vien viņus nepavada dalībvalsts pārstāvji.

Pēc šādas pārbaudes Komisija nosūta attiecīgajai dalībvalstij vērtējuma ziņojumu par programmu un, ja vajadzīgs, iesaka kontroles pasākumus, lai uzlabotu dalībvalsts veikto kontroli.

4. Inspekcijas misijās, ko jūrā vai krastā veic ar lidmašīnu, apstiprināti inspektori nedrīkst veikt kontroles attiecībā uz fiziskām personām.

5. Savās vizītēs, kas minētas 2. un 3. punktā, Komisijas apstiprināts inspektors atbildīgo dienestu klātbūtnē var piekļūt uz vietas informācijai, kas atrodas konkrētās datu bāzēs vai nu kopumā, vai atsevišķi, un var pārbaudīt visus dokumentus, kas ir noderīgi šīs regulas piemērošanai.

Ja valsts noteikumi paredz izmeklēšanu konfidencialitāti, šīs informācijas izziņošanu atļauj kompetenta tiesa.

30. pants

1. Dalībvalstis nodrošina Komisiju ar šādu informāciju pēc tās pieprasījuma par šīs regulas īstenošanu. Iesniedzot informācijas pieprasījumu, Komisija norāda pienācīgu termiņu, kura laikā informācija jāpiegādā.

2. Ja Komisija uzskata, ka notikuši pārkāpumi šīs regulas īstenošanā vai ka pastāvošie uzraudzības noteikumi un metodes nav efektīvi, tā informē attiecīgo dalībvalsti vai dalībvalstis, kurām tad jāveic administratīva izmeklēšana, kurā var piedalīties Komisijas amatpersonas.

Attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis informē Komisiju par izmeklēšanas norisi un rezultātiem un nodrošina Komisiju ar izmeklēšanas ziņojuma kopiju un galvenajām ziņām, kas izmantotas ziņojuma sagatavošanā.

Lai piedalītos šajā punktā minētajās inspekcijās, Komisijas amatpersonas uzrāda rakstiskas instrukcijas, kas apliecina viņu identitāti un viņu funkcijas.

3. Ja Komisijas amatpersonas piedalās izmeklēšanā, šo izmeklēšanu visu laiku vada dalībvalsts amatpersonas; Komisijas amatpersonas pēc savas iniciatīvas nedrīkst izmantot inspekcijas pilnvaras, kas uzticētas valsts amatpersonām; no otras puses, tām ir pieejamas tās pašas telpas un tie paši dokumenti, kas dalībvalsts amatpersonām.

Ciktāl valsts kriminālprocesuālās normas paredz noteiktas darbības amatpersonām, kas īpaši atzītas ar attiecīgās valsts tiesībām, Komisijas amatpersonas nevar piedalīties šādās darbībās. Jo īpaši

tās nevar piedalīties telpu kratīšanā vai formālā personu nopratināšanā, kas notiek saskaņā ar attiecīgās valsts krimināltiesībām. Tomēr tām ir pieejama šādi iegūtā informācija.

4. Šis pants neskar valsts normas par tiesas sēžu slepenību.

VIII SADAĻA

Pasākumi, kas jāveic, ja pastāv neatbilstība spēkā esošajiem noteikumiem

31. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek veikti atbilstīgi pasākumi, ieskaitot administratīvas vai kriminālprocesuālas darbības saskaņā ar attiecīgās valsts tiesībām, attiecībā pret fiziskām vai juridiskām personām, kas atbildīgas par to, ka netiek ievērota kopēja zivsaimniecības politika, jo īpaši pēc uzraudzības vai inspekcijas, kas veikta saskaņā ar šo regulu.

2. Tiesvedībai, kas uzsākta, ievērojot 1. punktu, saskaņā ar attiecīgām valsts tiesību normām jāspēj efektīvi atņemt atbildīgajām personām ekonomisko labumu, kas iegūts no šādiem pārkāpumiem, vai uzrādīt rezultātus, kas proporcionāli šādu pārkāpumu nopietnībai, efektīvi apkarojot turpmākus līdzīgus pārkāpumus.

3. Sankcijas, kas izriet no 2. punktā minētās tiesvedības, atkarībā no pārkāpuma smaguma var ietvert:

- soda naudas,
- aizliegto zvejas piederumu un lomu konfiskāciju,
- kuģa sekvestrāciju,
- kuģa imobilizēšanu uz laiku,
- licences apturēšanu,
- licences anulēšanu.

4. Šā panta noteikumi nekavē dalībvalsti, kurā notiek piestāšana krastā vai pārkraušana, nodot izmeklēšanu par pārkāpumu reģistrācijas dalībvalsts kompetentajām iestādēm pēc vienošanās ar pēdējo un ar nosacījumu, ka šī nodošana drošāk palīdzēs sasniegt 2. punktā minēto rezultātu. Dalībvalsts, kurā notiek piestāšana krastā vai pārkraušana, par katru šādu nodošanu informē Komisiju.

32. pants

1. Ja dalībvalsts, kurā notiek piestāšana krastā vai pārkraušana, kompetentās iestādes atklāj šīs regulas pārkāpumus, tām saskaņā ar 31. pantu jāvēršas pret iesaistītā kuģa kapteini vai jebkuru citu personu, kas atbildīga par pārkāpumu.

2. Ja dalībvalsts, kurā notiek piestāšana krastā vai pārkraušana, nav karoga dalībvalsts un tās kompetentās iestādes saskaņā ar saviem tiesību aktiem neveic attiecīgus pasākumus, ieskaitot administratīvu vai kriminālprocesuālu darbību uzsākšanu pret atbildīgajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vai nenodod lietu izmeklēšanai saskaņā ar 31. panta 4. punktu, daudzumus, kas nelegāli ievesti vai pārkrauti, var atņemt no kvotas, kas piešķirta šai pirmajai dalībvalstij.

Zivju daudzumus, kas tiek atskaitīti no minētās dalībvalsts kvotas, nosaka saskaņā ar 36. pantā noteikto procedūru pēc tam, kad Komisija ir konsultējusies ar attiecīgajām abām dalībvalstīm.

Ja dalībvalsts, kurā notiek piestāšana krastā vai pārkraušana, rīcībā vairs nav atbilstīgas kvotas, 21. panta 4. punktu piemēro *mutatis mutandis*, uzskatot nelegāli ievestos vai pārkrautos zivju daudzumus par reģistrācijas dalībvalstij nodarītā kaitējuma apjoma ekvivalentu, kā minēts šajā pantā.

33. pants

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes tūlīt un saskaņā ar to likumos noteikto kārtību paziņo karoga dalībvalstij vai reģistrācijas dalībvalstij par jebkuru 1. pantā minēto Kopienas noteikumu pārkāpumu, norādot iesaistītā kuģa nosaukumu un pazišanās zīmes, kapteiņa un īpašnieka vārdus, pārkāpuma apstākļus, jebkuru administratīvu procesu vai kriminālprocesu vai citus pasākumus, kas veikti, un visus galīgos lēmumus attiecībā uz šādu pārkāpumu. Atsevišķos gadījumos pēc pieprasījuma dalībvalstis sniedz Komisijai šo informāciju.

2. Pēc izmeklēšanas nodošanas, ievērojot 31. panta 4. punktu, karoga dalībvalsts vai reģistrācijas dalībvalsts veic visus attiecīgos pasākumus, kā noteikts 31. pantā.

3. Karoga dalībvalsts vai reģistrācijas dalībvalsts tūlīt informē Komisiju par visiem pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 2. punktu, pievienojot attiecīgā kuģa nosaukumu un ārējās pazišanās zīmes.

34. pants

1. Dalībvalstis informē Komisiju par visiem normatīviem un administratīviem aktiem, ko tās pieņēmušas, lai novērstu pārkāpumus un tos izmeklētu.

Tās katru gadu paziņo par visām izmaiņām minimālajās un maksimālajās naudas sodu summās, kas paredzētas katram pārkāpumu veidam, un par visu pārējo pieejamo sankciju raksturu.

2. Dalībvalstis regulāri informē Komisiju par inspekciju vai uzraudzības, kas veikta, ievērojot šo regulu, rezultātiem, ieskaitot atklāto pārkāpumu skaitu un veidu, un veiktos pasākumus. Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalstis paziņo par naudas sodu summām, kas uzliktas par konkrētiem pārkāpumiem.

3. Komisija iepazīstina dalībvalstis ar informācijas, kas saņemta saskaņā ar 1. un 2. punktu, kopsavilkumu.

IX SADAĻA

Vispārīgi noteikumi

35. pants

Līdz katra gada 1. jūnijam dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu iepriekšējā kalendārā gadā, ietverot izmantoto tehnisko un cilvēkresursu novērtējumu un pasākumus, kas var palīdzēt atvieglot atklātos trūkumus. Pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtajiem ziņojumiem un saviem novērojumiem, Komisija sastāda gada ziņojumu un katrai dalībvalstij dara zināmu informāciju, kas uz to attiecas. Saņemot pienācīgas atbildes vēstules no dalībvalstīm, Komisija publicē šo ziņojumu kopā ar šīm atbildēm un vajadzības gadījumā — priekšlikumiem par pasākumiem, kas atvieglotu atklātos trūkumus.

36. pants

Gadījumos, kad jāievēro šajā pantā noteiktā procedūra, priekšsēdētājs nodod jautājumu izskatīšanai Zivsaimniecības un akvakultūras pārvaldības komitejā, turpmāk saukta "Komiteja", kas izveidota ar Regulu (EEK) Nr. 3760/92, vai nu pats pēc savas iniciatīvas, vai pēc dalībvalsts pārstāvja pieprasījuma.

Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par minēto projektu termiņā, kuru var noteikt priekšsēdētājs atkarībā no izskatāmā

jautājuma steidzamības. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas Līguma 148. panta 2. punktā noteikts gadījumiem, kad Padomei jāpieņem lēmums pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis Komitejā vērtē, kā noteikts šajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija pieņem pasākumus, ko piemēro nekavējoties. Tomēr, ja šie pasākumi nav saskaņā ar Komitejas viedokli, Komisija par to tūlīt paziņo Padomei. Šajā gadījumā Komisija var atlikt nolemto pasākumu piemērošanu uz laiku, kas nepārsniedz vienu mēnesi, sākot no šāda paziņojuma datuma.

Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, var pieņemt atšķirīgu lēmumu termiņā, kas noteikts iepriekšējā punktā.

37. pants

1. Dalībvalstis un Komisija veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, lai ar ziņām, kas iegūtas šīs regulas piemērošanas gaitā, rīkotos konfidenciāli.

2. Fizisku vai juridisku personu vārdus neizpauž Komisijai vai citām dalībvalstīm, izņemot gadījumus, kad šāda paziņošana īpaši paredzēta šajā regulā vai, ja tas ir vajadzīgs, lai novērstu vai izskaustu pārkāpumus, vai lai pārbaudītu neapšaubāmus pārkāpumus.

Ziņas, kas minētas 1. punktā, nenosūta, ja vien tās nav kopā ar citām ziņām veidlapā, kas neaizliedz tiešu vai netiešu fizisku vai juridisku personu identifikāciju.

3. Ziņu apmaiņa starp dalībvalstīm un Komisiju netiek nodota citām personām kā tikai tām, kuras strādā dalībvalstu vai Kopienas institūcijās un kuru funkciju izpildei nepieciešama šāda pieeja, ja vien dalībvalstis, kas nosūta ziņas, dod savu nepārprotamo piekrišanu.

4. Uz ziņām, kas tiek paziņotas vai iegūtas citādi ar šīs regulas palīdzību, attiecas profesionālais noslēpums, un tām jābaida tāda pati aizsardzība, ko līdzīgām ziņām piešķir valsts likumi un citi normatīvie akti dalībvalstī, kura tās saņem, un attiecīgie noteikumi, kas attiecas uz Kopienas institūcijām.

5. Ziņas, kas minētas 1. punktā, neizmanto nekādam citam mērķim kā vien tam, kas paredzēts šajā regulā, ja vien iestādes, kas sniedz ziņas, nedod savu nepārprotamu piekrišanu, un ar nosacījumu, ka dalībvalstī spēkā esošie noteikumi iestādei, kas saņem ziņas, neaizliedz šādu izmantojumu vai paziņošanu.

6. Šā panta 1. līdz 5. punkts netiek izmantoti kā šķēršļi ziņu, kas iegūtas saskaņā ar šo regulu, izmantošanai juridiskās darbībās vai procesos, ko sekojoši uzsāk par Kopienas zivsaimniecības tiesību aktu neievērošanu. Dalībvalsts kompetentās iestādes, kas nodod ziņas, informē visas instances, ja minētās ziņas tiek izmantotas šiem mērķiem.

Šis pants neierobežo saistības, kas izriet no starptautiskajām konvencijām par savstarpēju palīdzību krimināllietās.

7. Kad dalībvalsts paziņo Komisijai, ka pēc izmeklēšanas pabeigšanas ir noskaidrots, ka fiziska vai juridiska persona, kuras vārds tai tika paziņots saskaņā ar šīs regulas noteikumiem, nav bijusi iesaistīta pārkāpumā, Komisija nekavējoties informē visas puses vai puses, kurām tika paziņots minētās personas vārds, par minētās izmeklēšanas vai procesa iznākumu. Pamatojoties uz pirmo paziņojumu, šo personu vairs neuzskata par personu, kas iesaistīta minētajos pārkāpumos. Ziņas, kas tiek glabātas veidā, kas ļauj attiecīgās personas identifikāciju, nekavējoties iznīcina.

8. Šā panta 1. līdz 5. punkts neaizliedz jebkādu vispārīgu ziņu vai pētījumu publikāciju, kas neietver personiskas atsauces uz fiziskām vai juridiskām personām.

9. Šajā regulā minētās ziņas tiek glabātas tādā veidā, kas ļauj identificēt attiecīgās personas, tik ilgi, cik vajadzīgs, lai sasniegtu minētos mērķus.

10. Ziņas, kas iegūtas saskaņā ar šo regulu, ir pieejamas pēc attiecīgo fizisko vai juridisko personu pieprasījuma.

38. pants

Šo regulu piemēro, neskarot nevienam valsts kontroles pasākumu, kas pārsniedz tās obligātās prasības, ar nosacījumu, ka tie atbilst Kopienas tiesībām un ir saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 1993. gada 12. oktobrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
M. SMET

Par valsts pasākumiem, kas minēti pirmajā daļā, paziņo Komisijai saskaņā ar Padomes 1976. gada 19. janvāra Regulas (EEK) Nr. 101/76, kas nosaka kopēju struktūrpolitiku zivsaimniecības nozarei ⁽¹⁾, 2. panta 2. punktu.

39. pants

1. Regula (EEK) Nr. 2241/87 tiek atcelta 1994. gada 1. janvārī, izņemot 5. pantu, kuru turpina piemērot, kamēr regulas, kas nosaka šīs regulas 6. panta 2. punktā minētos sarakstus, stājas spēkā.

2. Atsauces uz regulu, kas atcelta ar 1. punktu, uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

40. pants

Šī regula stājas spēkā 1994. gada 1. janvārī.

Līdz 1996. gada 1. janvārim dalībvalstis ir atbrīvotas no pienākuma piemērot 9., 15. un 18. pantu, ciktāl tie attiecas uz pārdošanas kvīšu pārraidi ar datoru un pārdošanas kvīšu krastā ieviešanas reģistrāciju un krastā ieviešanas reģistrāciju.

Līdz 1999. gada 1. janvārim dalībvalstis ir atbrīvotas no pienākuma piemērot 6., 8. un 19. pantu, ciktāl tie attiecas uz zvejas darbībām Vidusjūrā.

⁽¹⁾ OV L 20, 28.1.1976., 19. lpp.